

PŘEDMLUVA

Hra Pravý inspektor Hound se rozrostla z několika stránek, které jsem napsal v roce 1960 a roku 1967 jsem se k nim vrátil. Když jsem příběh začal psát, kritici v něm nebyli. Moon a Birdboot byli původně jen dva diváci, dokud mě nenapadlo, že když z nich udělám kritiky, budou aspoň něčím, a já si budu mít s čím hrát. Pokud jde o Higgse, kterému Moon dělá zástupce, ten zůstával postavou mimo scénu (ještě dlouho při psaní verze z r.1967), až jsem si uvědomil, jak dokonale řeší můj problém – kdo je ta mrtvola pod pohovkou?

Tyhle věci uvádím proto, že nikdo úplně nevěří dramatikovu tvrzení, že se postavy zmocnily příběhu. Ani já mu úplně nevěřím. Když se nad Houndem zamyslím, nechápu, proč bych ten text začal psát, kdybych nevěděl právě to, kvůli čemu ta hra především stála za napsání – že Higgs je mrtvý a pod pohovkou. Když mě to napadlo, zdálo se mi to jako pozoruhodně šťastná náhoda, kterou si stále připomínám, protože mi dodnes instinkt velí, abych se o nenapsané hře dověděl víc, než je možné či vhodné se dovědět. A tak, kdykoli se na konec zase dám do psaní, a přitom vím příliš málo a spoléhám na štěstěnu, nacházím odvahu ve vzpomínce na ten nádherný den, kdy Moon a Birdboot přivedli zaostávajícího autora k objevu, že – jak jinak – „Je to Higgs!“

Pravý inspektor Hound se často hraje spolu s jednoaktovkou

Po Magrittovi (After Magritte), což je podle mne správně nejméně z jednoho důvodu – ani v jedné hře nejde o nic velkolepějšího než o hru samu. Jistý milý kritik napsal o Houndovi, že je asi tak užitečný, jako Mickey Mouse ze slonoviny. Po Magrittovi je možná ještě méně užitečná hra. Hodně se debatuje o „roli divadla“ (tedy nedebatuje o ní samozřejmě skoro nikdo), ale v praxi se divadlo jeví především jako zábava. To docela stačí.

Tom Stoppard, 1993

Osoby

MOON

BIRDBOOT

PANÍ DRUDGEOVÁ

SIMON

FELICITY

CYNTHIE

MAGNUS

INSPEKTOR HOUND

Hned na začátku se zdá, že publikum na sebe hledí do obrovského zrcadla. To nejde. Ale přesto tam vzadu ve tmě – ne u rampy – vidíme pár řad plyšových sedadel a blédé rozmazané tváře. (Jakmile se vytvoří tento celkový efekt, v průběhu hry postupně vymizí, až zůstane jen první řada jako náznak ostatních, a nakonec pouhá dvě sedadla – na jednom z nich sedí Moon.) Mezi Moonem a hledištěm je prostor, který co nejrealističtěji znázorňuje salón Muldoonského sídla. Na jedné straně jsou prosklené dveře do zahrady. Poměrně vzadu (tj. poblíž Moona) je umístěn telefon. Před velkou pohovkou leží obličejem k zemi mrtvola muže. Velikost a konstrukce pohovky umožňují, aby se na kolečkách mohla posunout a mrtvolu zcela zakrýt. Ticho. Mrtvola. Moon.

Moon netečně zírá. Podívá se vlevo, vpravo, nahoru, dolů. Čeká. Vezme do ruky program a přečte si přední stranu. Otočí stránku a čte.

Otočí stránku a čte.

Otočí stránku a čte.

Otočí stránku a čte.

Podívá se na zadní stranu a čte.

Položí program, dá nohy přes sebe a rozhlíží se. Dívá se před sebe. Ze strany za ním, téměř nepozorovaně, vstoupí muž a posadí se. Je to Birdboot.

Ticho. Moon zvedne program, podívá se na přední stranu a netrpělivě jej odloží. Pauza... Za ním se s nepravděpodobnou hlasitostí ozve šustění papírků v bonboniéře. Moon se otočí. Birdboot a Moon se navzájem uvidí. Očividně se znají. Rezervovaně si pokynou. Moon hledí před sebe. Birdboot si k němu jde přisednout.

•

Poznámka: Moon a Birdboot téměř ustavičně rozmlouvají jako dva diváci, někdy i šeptem. I při sebelepší akustice budou muset mít u sebe mikrofony. Výsledný efekt nesmí připomínat zesílený zvuk, vržený na publikum, ale zvuk, který se po hledišti nenápadně rozptýlí. Birdboot sebere bonboniéru Černá magie, sejde k Moonovi a dřepne si vedle něj. Birdboot je zavalitý, středního věku, Moon je mladší, vyšší a napjatější.

BIRDBOOT *(si sedá, spiklenecky)* Už jsme to s ostatními probrali v baru a řekli jsme si, že je to prvotřídní rodinná zábava, akorát kdyby to skončilo po půl desátý, tak je to samolibá hříčka. Pošli to dál... *(Bodře se zasměje.)* Dneska jsem tu sám. Můžu si přisednout?

MOON Nazdar, Birdboote.

BIDBOOT Kde je Higgs?

MOON Zaskakuju za něj.

MOON A BIRDBOOT Kde je Higgs?

MOON Jako vždycky.

BIRDBOOT Cože?

MOON Jako by v určitou chvíli vždy existoval jen jeden z nás. Spojujeme se

k dosažení kontinuity. Držím Higgsovi místo. Moje přítomnost určuje jeho absenci, jeho absence potvrzuje mou přítomnost, jeho přítomnost mou přítomnost vylučuje... Až s Higgsem půjdeme uličkou hlediště a každý budeme žádat své společné sedadlo, oceány se zřítí do nebe a stromy se obsypou rybami.

BIRDBOOT (*nedává pozor, neurčitě se rozhlíží, pak se vzpomíná*) Kde je Higgs?

MOON Stačí vidět mě s volňáskem. Ulice jsou dnes neprůjezdné, země ve varu, od vrcholku k vrcholku se nese volání – Kde – je – Higgs? (*Krátká pauza.*) Možná je konečně mrtev, nebo uvízl ve výťahu, či podlehl amnézii a bloudí teď krajem s útržky vstupenek nacpanými za krepou.

(*Birdboot na něj chvíli pochybovačně hledí.*)

BIRDBOOT No jo... No, Myrtle jsem dnes nevzal – říkal jsem si, že tohle by pro ni nebylo, dneska.

MOON Moc náročné, myslíš?

BIRDBOOT No to ne – vždyť je to nějaký *thriller*, ne?

MOON Vážně?

BIRDBOOT Říkali to. Takový to „vrah je zahradník“ – „nikdo se nesmí vzdálit“.

MOON Zřejmě. V druhém plánu.

BIRDBOOT *V druhém plánu?!?* Prosím tě, je to detektivka! – Vždyť se na to podívej!

(*Dívají se na to. Místnost. Mrtvola. Ticho.*)

Už to začalo?

MOON Ano.

(*Pauza. Dívají se na to.*)

BIRDBOOT Určitě?

MOON To je přestávka.

BIRDBOOT Představení nezačíná *přestávkou!* Já ti řeknu, jak to je. V záku-
lisí propadli naprostý panice. (*Rozesměje se a ztichne.*) A kde je teda
dnes Higgs?

MOON Tohle se mnou půjde do hrobu a bude to můj epitaf – „Zde leží
Moon, druhé housle. Kde je Higgs?“

Někdy sním o revoluci, krvavém převratu druhořadých. Soubory hereckých protagonistů jsou povražděny záskoky, kouzelníci přepilováni neúnavně úsměvnými půvabnými asistentkami, kriketová mužstva zdecimována pustošivými tlupami náhradníků – sním o šampiónech knockoutovaných chaboučkými sparingpartnery, zatímco věčné družičky povalí ženichy na stoly s chlebičky a znásilní je, a parlamentní osobní tajemníci strčí ministři do limuzíny bombu – komici na provinčních pódiích pomrou, oloupení o narážky triumfujících přihrávačů – a – dále pochoduje – armáda asistentů a náměstků, zástupců, druhých v pořadí, pravých rukou – vtrhnou do bran paláce, kde již druhorozený syn usedl na trůn, poté co vykonal královraždu kriketovou pálkou – záskoci světa, zaskočte je!
(*Velmi krátká pauza.*) Někdy se mi o Higgsovi zdá.

(*Pauza. Birdboot si Moona pochybovačně prohlíží. Je na rozpacích a uchopí realitu v podobě své bonboniéry.*)

BIRDBOOT (*žvýká do mikrofonu*) Vem si bonbón!

MOON Co je to za bonboniéru?

BIRDBOOT (*přežvykuje*) Černá magie.

MOON Ne, díky.

(*Žvýkání ustane jako když utne. Z tak nepatrných vítězství a porážek sestává svět...*)

BIRDBOOT Tak ti dám aspoň dobřej tip. Sleduj tu mladou.

MOON Myslíš, že vrah je ona?

BIRDBOOT Ale ne – sleduj tu *holku*!

MOON Jakou holku?

BIRDBOOT Tu neznáš. Já do tebe štouchnu.

MOON Zato *ty* ji znáš, vid'?

BIRDBOOT (*se podezřívavě naježí*) Co je tohle za poznámku?

MOON Prosím?

BIRDBOOT Já se ti snažím dát tip – stačí štouch a seš v obraze – proboha, Moone, co je to s tebou? Moh by ses trochu vytáhnout, když ji vytipuješ hned napoprvé – je nová, z provinčního divadla, bude z ní hvězda. Nechci ti nic vsugerovat, ale když se my dva o ní zmíníme, holce to píchne.

MOON Takhle už jsi zřejmě páchnul desítkám hereček.

BIRDBOOT (*vmžiku pohoršen*) Tak abys věděl, já mám rodinu a jsem oddaný své domácké, ale dobromyslné ženě, a jestli snad naznačuješ –

MOON Ne, ne –

BIRDBOOT Člověk tak bezchybné morálky –

MOON Promiň –

BIRDBOOT Falešně pohaněn.

MOON To je ona?

(*Na scénu totiž vstoupila paní Drudgeová.*)

BIRDBOOT Blázníš, přece se nezhodím s nějakou starou – ále.

(*Paní Drudgeová je uklízečka, žena středního věku, v šátku uvázaném jako turban. Zamíří k rádiu a cestou svižně utírá prach.*)

MOON (*čte z programu*) Paní Drudgeová, pomocnice v domácnosti.

RÁDIO (*bez okolků spustí, puštěno paní Drudgeovou*) Přerušujeme pravidelné vysílání mimořádným policejním zpravodajstvím.

(*Paní Drudgeová se zaposlouchá.*)

V Essexu pokračuje pátrání po uprchlém šílenci.

PANÍ DRUDGEOVÁ (*se strachem a hrůzou*) V Essexu!

RÁDIO Policie essexského hrabství pod vedením inspektora Hounda obdržela zprávu, že dotyčný muž byl spatřen na pustých blatech poblíž Muldoonského sídla.

(*Paní Drudgeová strachy vyjekne.*)

Muž má na sobě oblek tmavší barvy a košili světlejší barvy. Je střední velikosti a postavy a mladšího věku. Pokud zahlédnete muže podezřelého chování, odpovídajícího popisu, zavolejte na nejbližší policejní stanici.

(*Muž odpovídající popisu se objeví za paní Drudgeovou. Chová se podezřele. Vplíží se. Vyplíží se. Paní Drudgeová ho nepostřehne. On nepostřehne mrtvolu.*)

Konec policejního zpravodajství.

(*Paní Drudgeová vypne rádio a vrátí se k úklidu. Mrtvolu nevidí. Čistě náhodou jí v pohledu na ni vždy něco brání, anebo je k ní zrovna obrácená zády. Přesto*

však oprašuje a leští směrem k ní.)

BIRDBOOT Tak takhle se o mně mluví?

MOON Cože?

BIRDBOOT Já vím, co se mi děje za zády – pošklebování, pomluvy, počouchlé řečičky. Copak jsi slyšel?

MOON Nic.

BIRDBOOT (*kultivovaně*) Klepy a klípký. Klepy, můj milý, klípký. Já na ně nedbám – nedbám na zlojdnou závist kydačů hnoje – mohu si dovolit nevíšmat si jich. Jsem úctyhodný ženatý muž –

MOON Mimochodem –

BIRDBOOT Jako by se nechumelilo, to mi věř.

MOON Co to bylo za slečnu, s kterou jsem tě včera večer viděl?

BIRDBOOT (*nečekaně popíchnut a rozdurděn*) Co si to dovoluješ! (*Klidněji.*) Co si to dovoluješ? Nech si ty svoje slizký insinuace! Myrtle, moje manželka, naprosto chápe, že člověk v tak významném postavení je občas nucen komunikovat s divadelníky, prostě proto, aby mohl reflektovat neaktuálnější –

MOON Promiň –

BIRDBOOT Aby kritik tak skrupulózní a solidní byl očerňován a denuncován, postaven na pranýř nějakými drbnami –

MOON Pst!

BIRDBOOT Nemám co skrývat! A pak, kdyby se o tom doslechla má milovaná Myrtle –

MOON Můžu si vzít bonbón?

BIRDBOOT Cože? Ach – (*Obměkčen.*) Ach ano – příteli – ano, dáme si bonbón – Nemá přece cenu – Ano, výborně. (*Strčí si do pusy bonbón a žvýká.*) Jakej si dáš? Tureckej med? S jahodovou náplní? Kávovou? S višňí?

MOON S fernetem.

(Žvýkání ustane.)

BIRDBOOT Aha. Lituju. (*Nemá.*)

MOON Angrešťový fondán?

BIRDBOOT Ten tu není.

MOON A co pistáciový nugát? Nektarinková hrudka? Bukvicová pralinka? Griliáš s Chateau Neuf du Pape ročník 55?

BIRDBOOT Bohužel... Karamelu?

MOON Tak dobře.

BIRDBOOT To jsem rád. (*Dá Moonovi bonbón. Odmlčí se.*) A mimochodem, buď tak od té dobroty a nezmiňuj se – vždyť to znáš, jak to s takovým nedorozuměním chodí...

MOON S jakým?

BIRDBOOT To máš tak, Myrtle prostě divadlo *nemá ráda*...

(*Neví, jak dál. Paní Drudgeová už mrtvolu málem objevila, ale při úklidu postrčí pohovku a tělo zakryje. Pokračuje v oprašování a pobrukuje si.*)

MOON Musím ti pogratulovat, Birdboote.

BIRDBOOT K čemu?

MOON Že máš v divadle Royal celou recenzi vyvedenou v neónech!

BIRDBOOT (*potěšeně*) Aha... tamtu.

MOON Určitě jsi ji viděl.

BIRDBOOT (*neurčitě*) No, když jsem šel kolem...

MOON Rozhodně se na ni ještě musím podívat, až se trochu usadí.

BIRDBOOT Vlastně tu mám pár diáků – nevím, jestli by ses chtěl...?

MOON Ukaž, ukaž – moc rád, moc rád...

(*Birdboot mu podá pár diapositivů a malou promítačku na baterie. Moon do ní při řeči hledí.*)

Ano... ano... nádhera... ta se povedla. Má razanci, švih, v tom pravém slova smyslu je strhující. I při své velkoleposti je to malé mistrovské dílo – dokonce bych neváhal říci – že je dynamická, ale ne podbízivá, a co dodat – je třeba dodat, že se nám zde skýtá recenze, jež kritickou scénu obohacuje o nový rozměr. Nenechte si ji v divadle Royal ujít, neboť je skutečně ze života. (*Vrací diapositivы. Zachmuřeně.*) Mně akorát jednou vytiskli na plakáty „Zážitek“ k tamtomu... Co to bylo?

BIRDBOOT No ano – pamatuju se... To byl citát od tebe? Já myslel, že od Higgse.

(Zazvoní telefon. Paní Drudgeová to zřejmě čekala, neboť posledních několik vteřin telefon oprašovala se soustředěnou náruživostí. Chňapne po sluchátku.)

PANÍ DRUDGEOVÁ *(do telefonu)* Haló, tady salón venkovského sídla lady Muldoonové jednoho rána časně zjara... Haló! Sal – Kdo? S kým si přejete mluvit? Nikdo toho jména tu bohužel není, je to všechno velice záhadné a určitě to k něčemu povede. Doufám, že se nic neděje, neboť my, tedy lady Muldoonová a její hosté, jsme zde odříznuti od světa, včetně Magnuse, na vozíček upoutaného nevlastního bratra manžela naší lady, lorda Alberta Muldoona, který si před deseti lety vyšel na vycházku po útesech a nikdo jej již nespapřil – a jsme tady úplně sami, protože děti nemají.

MOON Schematické.

BIRDBOOT Ale docela osobité.

PANÍ DRUDGEOVÁ Kdyby snad mezi nás zavítal cizinec, o čemž velmi pochybuji, sdělím mu, že jste volal. Sbohem.

(Položí sluchátko a zahlédne divákům již známou podezřelou postavu, která opět vstoupila, a to ještě daleko podezřeleji, skleněnými dveřmi. Muž ucítí její pohled, zarazí se a narovná.)

SIMON Á! Dobrý den! Já jsem Simon Gascoyne. Doufám, že neruším. Bylo otevřeno, tak jsem se zatoulal dovnitř. Jsem přítel lady Muldoonové, paní tohoto domu, s níž jsem se seznámil prostřednictvím naší společné přítelkyně Felicity Cunninghamové, krátce po přistěhování do těchto končin v minulých dnech.

PANÍ DRUDGEOVÁ Já jsem paní Drudgeová. Nebydlím zde, ale zajedu sem na kole, kdykoli to počasí dovolí, abych vypomohla s hospodařením na tomto okouzlujícím, leč poněkud osamělém Muldoonském sídle. Podle hodiny *(mrkne na hodiny)* soudím, že se vám poštěstilo dostat se sem, než nás příliv se vším vsudy odřízne od světa.

SIMON Šel jsem zkratkou přes útesy a držel se jedné ze starých pašeráckých stezek vedoucích zrádnými bažinami, jež obklopují tento prapodivně nepřístupný dům.

PANÍ DRUDGEOVÁ Vskutku, mnozí návštěvníci se podivují topografické kuriozitě zdejší lokality, jelikož ze sídla žádné cesty nevedou, ačkoliv cestičky *k němu* se najdou, dovolí-li počasí.

SIMON Ano, dnes je zatím krásně, to se musí nechat.

PANÍ DRUDGEOVÁ Ach, teď když co nevidět rozkvetne kukaččí vousek, mlha padne, než slunce dorazí k Fosterovu hřebenu.

SIMON Nu, je to úžasné, jak vy lidé z venkova znáte pranostiky.

PANÍ DRUDGEOVÁ (*podezřívavě*) Koho že známe?

SIMON (*vyhlédne ven*) Opravdu, zdá se, že začíná být trochu mlhavo.

PANÍ DRUDGEOVÁ Mlha zde bývá velmi zrádná – zčistajasna se přivalí z moře a zahalí útesy dusivým příkrovem, v němž na krok nevidět.

SIMON Ano, říká se to.

PANÍ DRUDGEOVÁ Pamatuju celé víkendy, kdy Muldoonské sídlo, jak se tento rozkošný starý dům ve slohu královny Anny nazývá, klidně mohlo plout na ledové kře, protože dovolat se policie by bylo stejně nemožné. Právě o takovém víkendu lord Muldoon, jenž si zrovna do sídla svých předků přivedl půvabnou nevěstu, vyšel před deseti lety ven, a jeho tělo nebylo nikdy nalezeno.

SIMON Ach ovšem, chudáček Cynthie.

PANÍ DRUDGEOVÁ Jmenoval se Albert.

SIMON Ach ovšem, chudáček Albert. Ale povězte mi, je lady Muldoonová přítomna?

PANÍ DRUDGEOVÁ Myslím, že hraje venku na trávníku tenis s Felicity Cunnighamovou.

SIMON (*vylekaně*) S Felicity Cunnighamovou?

PANÍ DRUDGEOVÁ Vaší společnou přítelkyní, jak jste tuším řekl. Šťastná náhoda. Řeknu jim, že jste tady.

SIMON Vlastně se ani nemůžu zdržet – prosím vás, nerušte je – měl bych už radši jít.

PANÍ DRUDGEOVÁ To byste je velice zklamal. Už je to dlouho, co jsme tu měli čtveřici na cukr bridž. Já karty nehraju.

SIMON Je tu ještě další host?

PANÍ DRUDGEOVÁ Major Magnus, zmrzačený nevlastní bratr lorda Muldoona, který sem onehdy zničehonic dorazil z Kanady, doplňuje naši sešlost.

(Paní Drudgeová se odmlčí a Simon se rozhoduje, zda zůstat.)

MOON (*tiše přemítá*) Zřejmě čekám, až Higgs umře.

BIRDBOOT Cože?

MOON Trochu se bojím, že až k tomu dojde, zmizím.

(Zazvoní telefon. Simon jej zvedne.)

SIMON Haló?

MOON Jestlipak si totéž říká Puckeridge?

BIRDBOOT A SIMON *(společně)* Kdo?

MOON Třetí housle.

BIRDBOOT Tvůj záskok?

MOON Jestlipak čeká, až si s Higgsem napíšeme navzájem nekrology – sní o tom, že –?

SIMON S kým si přejete mluvit?

BIRDBOOT Co je zač?

MOON Morous.

SIMON Nikdo toho jména tady není.

BIRDBOOT Myslím jako kritik. Jak Puckeridge píše?

MOON *(se jedovatě zasměje)* To se neví –

SIMON To bude omyl!

MOON Zatím píše jen Higgs, nebo já.

(Simon položí sluchátko a nervózně přechází. Pauza. Birdboot nahlédne do programu.)

BIRDBOOT Simon Gascoyne. Ten to není.

MOON Cože?

BIRDBOOT Říkám, že ten to není.

MOON A kdo tedy?

BIRDBOOT Hádám, že Magnus.

MOON Myslíš v přestrojení?

BIRDBOOT Co?

MOON Myslíš, že je to Magnus v přestrojení?

BIRDBOOT Moone, myslím, že jsi nesoustředěný.

MOON Ale vždyť jsi říkal –

BIRDBOOT Pořád meleš o Higgsovi a Puckeridgeovi – co je to s tebou?

MOON (*zamyšleně*) Jestlipak se oni baví o mně..?

(*Podivná pohnutka přiměje Simona zapnout rádio.*)

RÁDIO Vysíláme další policejní zpravodajství. Essexská policie stále marně pátrá po uprchlém šílenci na vražedných blatech při pobřeží. Inspektor Hound, který operaci řídí, není k dispozici, aby se vyjádřil, ale pravděpodobně má tajný plán... Policisté a dobrovolníci zatím pročešávají bažiny s tlampači a volají „Nebuďte šílenec, vzdejte se!“ Konec policejního zpravodajství.

(*Simon vypne rádio. Evidentně je nervózní. Moon si vede svou, Birdboot rovněž.*)

BIRDBOOT (*znalecky*) No ovšem...

MOON Ano, řekl bych, že moje jméno Puckeridgeovi jen zřídka sejde ze rtů... je to opravdu smutné, vždyť co je to za život, záskok je záskok.

BIRDBOOT Jasně... Jasně...

MOON Higgs na mě ani nepomyslí. Poznám to podle toho, jak mě zdraví.

BIRDBOOT Pomsta, jak jinak.

MOON Cože?

BIRDBOOT Žárlivost.

MOON Nesmysl – není v tom vůbec nic *osobního* –

BIRDBOOT Paranoidní zášť –

MOON (*nejdřív ostře, pak překotně*) Jenže mně nestačí, být pořád pod kmandem a pohotově, zůstat v rezervě, po ruce, přiběhnout na zavolanou, zaskočit či nezaskočit, dělat nohsleda – druhou garnituru – služebníčkovat – vždyť já jsem Moon, Moon bez přestání, svým pánem, Moon v zimě v létě, a žádný příslušník lidského rodu mně místo nedrží – ano, poznám to podle toho, jak mě zdraví.

BIRDBOOT A pochopitelně šílený jak ratlík.

MOON Cože?

BIRDBOOT Odpověď se skrývá v bažinách.

MOON Aha.

BIRDBOOT Rodinný strašák minulosti jinému jámu kopá.

MOON Ach tak. (*Odkáže si... neboť on i Birdboot mají svůj „veřejný“, kritický hlas, který vždy nasadí při vyslovení názoru.*) Hned v úvodních scénách si povšimneme klasické postavy outsidera, působícího jako katalyzátor – vpadne do tohoto spořádaného mikrokosmu a svým rušivým vlivem – tímto nečekaným otřesem – jenž, pokud se zcela nemýlím, rozdrtí všem z pohodlnějším postavičkám – těmto koryšům usazeným na mělčině společnosti – rozdrtí jim krunýře a ponechá je bezbranné jako kus roztřeseného syrového masa, jímž v hloubi duše jsme my všichni. Nastoluje se zde však i –

BIRDBOOT Taký si myslím – sleduj Magnuse.

(*Dvěmi vskočí dovnitř tenisový míček, následován Felicity, které je něco přes dvacet. Má na sobě hezký tenisový úbor a v ruce raketu.*)

FELICITY (*volá směrem ven*) Out!

(*Dívce chvíli trvá, než si všimne Simona, který se odvrací stranou. Moonem zaloumá vzpomínka.*)

MOON Poslyš, Birdboote...

BIRDBOOT To je ona.

FELICITY (*zhlédne Simona*) Ty! (*Je velice překvapená, ale i docela potěšená.*)

SIMON (*nervózně*) Ehm, ano – ahoj.

FELICITY Co tu děláš?

SIMON No, já...

MOON To ona –

BIRDBOOT Pst!

SIMON Nejspíš tě překvapuje, že mě vidíš.

FELICITY Miláčku, ty jsi vážně číslo.

SIMON Zkrátka jsem tady.

FELICITY Zřejmě jsi mě zoufale toužil vidět – tedy *lichotí* mi to, ale nemohl jsi počkat, až se vrátím?

SIMON (*statečně*) Ty totiž něco netušíš.

FELICITY A co?

SIMON Podívej, to, co jsem ti řekl – možná jsem se nechal trochu unést –
my oba –

FELICITY (*škrobeně*) Co tím chceš říct?

SIMON Miluju jinou!

FELICITY Ach tak.

SIMON Nic jsem ti nesliboval – jen jsem –

FELICITY Víc říkat nemusíš –

SIMON Ach, nechtěl jsem tě ranit –

FELICITY Ty si ale troufáš!

SIMON Jenže –

FELICITY Zbabělý záletníku!

SIMON Vysvětlím ti to –

FELICITY Tohle není vhodná chvíle ani místo – ty si myslíš, že vtrhneš,
kam se ti zlíbí, ať zrovna dělám cokoli –

SIMON Chci, abys věděla, že můj obdiv k tobě je upřímný – nechci, aby sis
říkala, že jsem to tak nemyslel –

FELICITY Za tohle tě zabiju, Simone Gascoyne!

(Odejde v slzách a mine paní Drudgeovou, která při vstupu poznámku zaslechla.)

MOON Tahle to je!

BIRDBOOT Říkám ti – ta udělá kariéru –

MOON Ale ne –

BIRDBOOT Pst!

SIMON (*paní Drudgeové*) Copak je?

PANÍ DRUDGEOVÁ Jdu přichystat karetní stůlek, pane.

SIMON Já se nemůžu zdržet.

PANÍ DRUDGEOVÁ Lady Muldoonová bude tak zklamaná!

SIMON Ona ví, že tu jsem?

PANÍ DRUDGEOVÁ Ano, pane, právě jsem jí o vás řekla. Je z toho celá pryč.

SIMON Opravdu?... No, tak když už jsem všechno vyjasnil... Celá pryč, říkáte... To se na to podívejme...

(Simon začne s paní Drudgeovou chystat karetní stůl. Ona pak odejde.)

MOON Je to ta Felicity!

BIRDBOOT Nesmysl – to je falešná stopa.

MOON Ale ne, to byla ona!

BIRDBOOT *(zoufale)* Co byla?

MOON Ta slečna, co jsem tě s ní včera viděl!

BIRDBOOT *(se rozzuřeně nadechne)* Naznačuješ snad, že člověk tak skrupulózní a solidní by vyměnil pero za mísu čočky?! Jen proto, že v rámci své profese, dalo by se říci, chovám vřelou úctu – totiž že jsem o schůzku požádal svou bližní, která do úmoru dře ve světle ramp – pokládám za naprosto nesnesitelné nechat se načerňovat a anoncovat –

MOON Ani v nejmenším jsem –

BIRDBOOT – stát se předmětem nezasvěcené škodolibosti, malicherných pomluv nepřejícníků –

MOON Promiň –

BIRDBOOT – kteří naznačují, že já, tak dobře zapsán díky své nenapadnutelné bezúhonnosti, bych dal svou pověst všanc první koketě, která mi dá – co chci –

MOON Pst–

BIRDBOOT Já a sukničkář!... Vždyť my jsme s Myrtle už – kristepane! Kdo je tohle?

(Dveřmi ze zahrady vstoupí lady Cynthia Muldoonová, krásná, asi pětatřicetiletá žena. Má koktejlové šaty, společenský účes, v ruce tenisovou raketu. Na Birdboota udělá úžasný dojem. Ten napůl vstane a s otevřenými ústy klesne na sedadlo.)

CYNTHIE *(vstupuje)* Simone!

(Ona i Simon dramaticky znehybní.)

MOON Lady Muldoonová.

BIRDBOOT Ale ne – ptám se, kdo to je?

SIMON (*k ní přistoupí*) Cynthie!

CYNTHIE Chvilíčku nic neříkej – jen mě objímej.

(Simon ji obejmě a jak se říká, jejich rty splynou v polibku. Zatímco rty splývají –)

BIRDBOOT Je překrásná – zjevení odvěkého půvabu, ztělesněná báseň...

MOON Myslím, že má otevřenou pusou.

(Cynthie se od Simona dramaticky odtrhne.)

CYNTHIE Takto se nemůžeme dále stýkat!

SIMON Nemáme se za co stydět!

CYNTHIE Ale miláčku, tohle je šílenství!

SIMON Ano! Šílím láskou k tobě!

CYNTHIE Prosím – nezapomínej, kde jsme!

SIMON Cynthie, miluji tě!

CYNTHIE To nesmíš – já miluji Alberta!

SIMON Ten je mrtev! (*Třese jí.*) Rozumíš mi – Albert nežije!

CYNTHIE Ne – nikdy se nevzdám naděje! Pusť mne! Nejsme volní!

SIMON Na to nedbám. Byli jsme si souzeni – kdybychom se byli potkali včas.

CYNTHIE Jsi bídák, Simone! Využiješ mne a odvrhneš tak jako mnoho jiných.

SIMON Ne, Cynthie! Můžeš mne učinit lepším člověkem!

CYNTHIE Jsi nelítostný – tak silný, tak krutý –

(Simon ji nelítostně políbí.)

MOON Syn, který jí nebyl dopřán, se promítne v tohoto pohledného cizince a promění v milence – mládí, elán, živočišnost, zestetizovaná tělesnost – vír nejprudší touhy rozbíjí bariéry.

BIRDBOOT Kruci, ty máš fakt pravdu. Ona *má* otevřenou pusou.

(*Cynthia se od Simona odtrhne, neboť vstoupila paní Drudgeová.*)

CYNTHIE Přestaň – copak nevidíš, jak pošetile se chováš?

SIMON Zabiju každého, kdo vstoupí mezi nás!

CYNTHIE Prosím, paní Drudgeová, co se děje?

PANÍ DRUDGEOVÁ Mám zavřít okna, milostivá? Mlha se již valí z moře a zahalí dusivým –

CYNTHIE Ano, radši je zavřete. To zase bude den. Přichystala jste karty?

PANÍ DRUDGEOVÁ Ano, milostivá.

CYNTHIE Řekněte slečně Cunnighamové, že čekáme.

PANÍ DRUDGEOVÁ Ano, milostivá.

CYNTHIE A dojděte pro pana majora.

PANÍ DRUDGEOVÁ Mám dojem, že slyším, jak přichází (*na odchodu*).

(*A opravdu. Slyšíme zvuk invalidního vozíku, který rachotí po schodech dolů a zdolává několik pater a odpočívadel. Vjede na scénu i s Magnusem, rychlostí asi 25 kilometrů za hodinu, a Simona zprudka porazí.*)

CYNTHIE Simone!

MAGNUS (*zařve*) Bylo to marné! Vběhl mi pod kola!

CYNTHIE Drahoušku, jsi v pořádku?

MAGNUS Mám svědky!

CYNTHIE Ach, Simone – promluv!

SIMON (*se náhle posadí*) Velice se omlouvám.

MAGNUS (*stále řve*) Jak dlouho už jste chodcem?

SIMON Co jsem se naučil chodit.

CYNTHIE A teď chodit můžeš...?

(*Simon vstane a chodí.*)

Zaplaťpánbůh! Magnusi, tohle je Simon Gascoyne.

MAGNUS Co ten tady pohledává?

CYNTHIE Navštívil nás.

MAGNUS Neříkej! Jak se vám tu líbí?

SIMON (*Cynthii*) Klidně bych zůstal navždy.

(*Vstoupí Felicity.*)

FELICITY Tak ty jsi ještě zde.

CYNTHIE Ovšemže je ještě zde. Zahrajeme si karty. Vás dva představovat nemusím, že, protože teď si vzpomínám, že ty ses, Simone, se mnou seznámil prostřednictvím Felicity, naší společné přítelkyně.

FELICITY Ano, Simon je starý přítel, i když ne tak starý jako ty, má drahá Cynthie.

SIMON Ano, Cynthii jsem viděl naposled –

FELICITY Včera večer.

CYNTHIE Opravdu? Karty rozdáš ty, Felicity. Simone, pomoz mi s pohovkou. Budeš hrát s Felicity, Magnusi, proti mně se Simonem?

MAGNUS (*stranou*) Budete vy dva se Simonem vždy proti mně, Cynthie?

CYNTHIE Jak to myslíš, Magnusi?

MAGNUS Jsi proklatě přitažlivá žena, Cynthie.

CYNTHIE Prosím! Prosím! Pamatuj na Alberta!

MAGNUS Albert je mrtev, Cynthie – a ty jsi dosud mladá. Víím určitě, že by si byl přál, abychom my dva –

CYNTHIE Ne, Magnusi, to nelze!

MAGNUS Kvůli tomu Gascoyneovi, že? Zabiju ho, jestli vstoupí mezi nás!

CYNTHIE (*volá*) Simone!

(*Pohovka se posune ke karetnímu stolku a opět odhalí mrtvolu, i když hráči ji nespátří.*)

BIRDBOOT Simona tutově zlikvidujou.

CYNTHIE Tak! Kdo začne?

MAGNUS Já. Pas.

CYNTHIE Říkal jsi, Simone, že ses včera večer viděl s Felicity?

SIMON Já? – Ach ano, ano, ovšem – jsi na řadě, Felicity.

FELICITY Já už jsem přece dohrála, Simone, vid'š? Teď je zřejmě na řadě Cynthie.

CYNTHIE A budu trumfovat, drahoušku Felicity.

FELICITY Ni v pekle běs taký nenajdeš, jak v duši uražené ženy, Simone.

SIMON Říká se to.

FELICITY Tak doufám, že nepodvádíš, Simone.

SIMON (*vstane a odhodí karty*) Ne, Felicity. Vsadil jsem vše na jednu kartu!

CYNTHIE Výborně, Simone!

(*Magnus zaplatí Simonovi, zatímco Cynthie rozdává karty.*)

FELICITY To je zvláštní, jak se Simon v těchto končinách tak znenadání zjevil. Víme o něm tak málo.

SIMON Někdy se nevyplácí hrát s odkrytými kartami!

CYNTHIE Správně! Simone, otvíráš lacinou barvou.

(*Simon hraje.*)

Hm, podívejme se... (*Hraje.*)

FELICITY Slyšela jsem, že se v okolí pohybuje nebezpečný šílenec.

CYNTHIE Simone?

SIMON Ano – ano – promiň. (*Hraje.*)

CYNTHIE Licituju.

FELICITY Ano – já osobně se domnívám, že se skrývá v té opuštěné chaloupce (*hraje*) na útesech.

SIMON Fleš!

CYNTHIE No tohle! Simone, dnes večer ti přeje štěstí!

FELICITY Uvidíme – večer ještě neskončil, Simone Gascoyne! (*Odejde.*)

(*Magnus Simonovi opět zaplatí.*)

SIMON (*Magnusovi*) Takže vy jste ten zmrzačený nevlastní bratr lorda

Muldoona, který onehdy nečekaně přijel z Kanady, že? Nějak vám to trvalo. Šel jste snad pěšky? Ach, poslyšte, velice se omlouvám!

MAGNUS Nechceš se projít po růžovém sadu, Cynthia?

CYNTHIE Ne, Magnusi, musím si promluvit se Simonem.

SIMON Na procházku půjdu myslím já, pane majore.

MAGNUS Myslíte?

SIMON Ano, majore – myslím.

MAGNUS V Kanadě máme takové staré přísloví, převzaté od indiánů kmene Černá noha : „Kdo se směje naposledy, ten se směje nejlépe.“

SIMON Ano, říká se to.

(Simon se obrátí k Cynthii.)

MAGNUS Nu, myslím, že si půjdu naolejovat pistoli. *(Odjede.)*

CYNTHIE Myslím, že Magnus má podezření. A Felicity... Simone, ty jsi s Felicity něco měl?

SIMON Ne, ne – mezi námi je konec, Cynthia – byl to jen letmý, prchavý flirt – ale teď, když jsem našel tebe –

CYNTHIE Jestli zjistím, že jsi mi byl nevěrný – jestli zjistím, že jsi mě falší odlákal od mého drahého chotě Alberta – zabiju tě, Simone Gascoyne!

(Paní Drudgeová v tichosti vstoupila a byla svědkem tohoto výstupu. Dějství končí tímto signifikantně pregnantním obrazem.

Mrtvola zůstává neobjevena. Netečný potlesk.

Moon a Birdboot jsou zcela zaujati něčím jiným. Vpadneme jim doprostřed hovorů.)

MOON Promenuje se po foyer vyfintěnej v tý svý operní peleríně a mě nechá psát o šmíře.

BIRDBOOT Věříš v lásku na první pohled?

MOON Ne že bych si myslel, že jsem lepší kritik –

BIRDBOOT Mám pocit, že se mi život mění od základu –

MOON Jsem, ale o to nejde.

BIRDBOOT Ach, svět se mi vysměje, to vím...

MOON Ne že bych zrovna chtěl to jeho žezlo převzít...

BIRDBOOT Budou mě mít za starého zfanfrnělého blázna...

MOON To bych zrovna nechtěl.

BIRDBOOT Odsoudí mě...

MOON Jen mi stíní, nic víc.

BIRDBOOT Budou ve mně vidět zrádce...

MOON Je to téměř trvalé zatmění, přerušované jen měsíčním svitem.

BIRDBOOT Kašlu na to, jsem v tom po uši.

MOON A tak sním...

BIRDBOOT Remake *Modrého anděla*.

MOON ...o dni, kdy mu teplota stoupne a vystoupí vrcholkem hlavy....

BIRDBOOT Ach, sladké šílenství lásky...

MOON Sním o záchvatu na schodech...

BIRDBOOT Sbohem, Myrtle...

MOON ...o schodu, na který nedospěje –

BIRDBOOT Vždyť žiju jen jednou....

MOON Někdy sním o tom, že jsem ho zabil.

BIRDBOOT Cože?

MOON Cože? (*Vzchopí se.*)

BIRDBOOT Ano... ano... Nádherný výkon, pozoruhodný talent. Napíšu to.

MOON Velmi slibný debut. Taky ji pochválím.

BIRDBOOT Kdybych se kvůli osobním citům zdržel chvály, bylo by to stejně pokrytecké, jako kdybych se zdržel kritiky.

MOON Máš pravdu. A kuráž.

BIRDBOOT Ach, stejně vím, co řeknou lidi – Birdboot zase prosazuje svou novou –

MOON Nevšímej si jich –

BIRDBOOT Nad to já se povznesu – Protože skutečně věřím, že v kontextu současného divadla patří její výkon k vrcholům.

MOON Rozkošná prdelka, to ji vystihuje nejlépe.

BIRDBOOT Vyzařuje z ní vnitřní smutek –

MOON Že ten zadek umí uplatnit?

BIRDBOOT Role, tak jak je napsána, je sice klišovitá, ale jí se z Cynthie daří vykresat skutečnou bytost –

MOON *Cynthia?*

BIRDBOOT A kdyby se pak snad se mnou chtěla sejít na skleničku, jen aby – ehm – mi v podstatě poděkovala –

MOON Ty lumpe mazanej!

BIRDBOOT (*agresivně*) Chceš snad naznačit...? (*Otře se a odkašle si.*)
Tak co – vypadá to docela dobře, co říkáš?

MOON Ach ano, ano. Pěkně nahozená trichotomie sil. Konečný úsudek je ovšem třeba si ponechat na konfrontaci, ale je celkém jasné, kam děj spěje.

BIRDBOOT Taky myslím. Magnus ani za boha.

(*Krátká pauza.*)

MOON Jak Magnus – ani za boha?

BIRDBOOT Kdybychom to věděli určitě, tak bychom tu nesešli.

MOON (*si odkašle*) Musím podotknout, že toto pojetí nikterak neozvláštňuje, aniž by reflektovalo. Dodávám, a opravdu nezbývá než dodat, že tak či onak je třeba si klást otázku – ví tato inscenace, kam směřuje?

BIRDBOOT Mně to připadá jako hotová věc, Moone – Magnus není tím, za koho se vydává, a už si vytipoval další oběť –

MOON K čemu se však, opakuji, hlásí? Nacházíme zde momenty, které lze tolerovat, kdy tento kus, pokud mu tak můžeme říkat, a víceméně snad můžeme, nekompromisně přitaká životu. Svým „*Je suis*“ – „*Jsem*“, jak říkají Francouzi – nám napovídá – „*ergo sum*“. Neabsentuje však něco? Myslím, že máme právo se ptát. Neboť co vlastně tato hra demaskuje? Domnívám se, že se zde nastoluje jev, jenž jsem již v jiných případech nazval podstatou identity. Myslím, že máme právo se ptát – a nyní mi nepotlačitelně vyvstává na mysl Voltairovo zvolání „*Voilà!*“ – myslím, že máme právo se zeptat – *Kde je Bůh?*

BIRDBOOT (*ohromen*) Kdo?

MOON Bů-ůh.

BIRDBOOT *(pokradmu nahlédne do programu)* Bůh?

MOON Myslím, že máme právo se zeptat.

(Zazvoní telefon.

Jeviště se rozsvítí a vidíme Cynthii, Felicity a Magnuse, jak se chystají popíjet kávu, kterou roznáší paní Drudgeová. Simon je nepřítomen. Mrtvola leží na svém místě.)

PANÍ DRUDGEOVÁ *(do telefonu)* Totéž místo, o půl hodiny později... Ne, lituji – nikdo takový tu není. *(Zavěsí a dále roznáší kávu. Cynthii.)*

S mlékem nebo bez, milostivá?

CYNTHIA S mlékem, prosím.

(Paní Drudgeová nalévá.)

PANÍ DRUDGEOVÁ *(Felicity)* S mlékem nebo bez, slečno?

FELICITY S mlékem, prosím.

(Paní Drudgeová nalévá.)

PANÍ DRUDGEOVÁ *(Magnusovi)* S mlékem nebo bez, pane majore?

MAGNUS S mlékem, prosím.

(Dtto.)

PANÍ DRUDGEOVÁ *(Cynthii)* Cukr, milostivá?

CYNTHIA Ano, děkuji. *(Dá si cukr do kávy.)*

PANÍ DRUDGEOVÁ *(Felicity)* Cukr, slečno?

FELICITY Ano, děkuji.

(Dtto.)

PANÍ DRUDGEOVÁ *(Magnusovi)* Cukr, pane majore?

MAGNUS Ano, děkuji.

(Dtto.)

PANÍ DRUDGEOVÁ *(Cynthii)* Sušenku, milostivá?

CYNTHIE Ne, děkuji.

BIRDBOOT *(se rozepisuje do sešitku)* Druhé dějství ovšem nesplní nastolené očekávání...

FELICITY Říkám vám, že se tu děje něco podivného.

(Paní Drudgeová se blíží k Felicity a ta netrpělivě vyskočí. Jde k rádiu, zatímco Magnus odmítne sušenku a paní Drudgeová odejde.)

RÁDIO Přerušujeme vysílání kvůli mimořádnému policejnímu zpravodajství. Pátrání po nebezpečném uprchlém šílenci v Essexu se nyní zúžilo na bezprostřední okolí Muldoonského sídla. Policistům brání v práci zákeřné bažiny a mlha, ale domnívají se, že šílenec strávil noc v opuštěné chauloupce na útesech. Občanům se doporučuje, aby se drželi pohromadě a ujistili se, že nikdo z nich nechybí. Konec policejního zpravodajství.

(Felicity nervózně vypne rádio. Pauza.)

CYNTHIE Kde je Simon?

FELICITY Kdo?

CYNTHIE Simon. Viděla jsi ho?

FELICITY Ne.

CYNTHIE A ty, Magnusi?

MAGNUS Ne.

CYNTHIE Ó.

FELICITY Ano, jako by se tu vznášelo jakési neblahé tušení, jako by jeden z nás –

CYNTHIE Ale Felicity, dům je neprodyšně uzamčen – nikdo se sem nedostane – a policie je téměř za dveřmi.

FELICITY Nevím – je to jen takové tušení.

CYNTHIE To dělá ta vlezlá mlha.

MAGNUS Hound sem v takovýhle den nepronikne.

CYNTHIE *(na něj křičí)* Mlha!

FELICITY On myslí inspektora.

CYNTHIE On si přivede psa? Bladhaunda?

FELICITY O tom nic nevím.

MAGNUS Těmi bažinami neprojde. Obávám se, že šílenec teď může nerušeně vyrukovat se svými úmysly.

(Z dálky se strašidelně ozve truchlivé houkavé zavytí.)

CYNTHIE Co to bylo?

FELICITY *(napjatě)* Znělo to jako vytí obrovitého bladhaunda!

MAGNUS Chudák psisko!

CYNTHIE Pst!

(Naslouchají. Zvuk se opakuje z větší blízkosti.)

FELICITY Už zase!

CYNTHIE Blíží se sem – je u domu!

(Vstoupí paní Drudgeová.)

PANÍ DRUDGEOVÁ Je tu inspektor Hound!

CYNTHIE *Policejní* bladhound?

(Vstoupí inspektor Hound. Na nohou má obuv do bažin. Jsou to dva nafukovací – a nafouknuté – pontonky, mající přes půl metru v průměru. Hound nese mlhový roh.)

HOUND Lady Muldoonová?

CYNTHIE Ano.

HOUND Dostavil jsem se, jak jen to šlo. Kam si mám odložit bažinnou obuv a mlhový roh?

CYNTHIE Paní Drudgeová se o ně postará. Vždy připraven, to je motto naší policie, že, pane inspektore? Jste velmi vynalézavý!

HOUND *(odkládá obuv a roh)* Pouhá nepohoda policistu od povinnosti neodradí.

(Paní Drudgeová věci odnese. Pauza.)

CYNTHIE Ach – hm, pane inspektore, tohle je Felicity Cunninghamová, zde major Magnus Muldoon.

HOUND Dobrý večer.

(Nadále na sebe s Cynthií tázavě hledí.)

CYNTHIE A HOUND *(společně)* Takže? – Promiňte –

CYNTHIE Ne, mluvte.

HOUND Děkuji. Povězte mi to vlastními slovy – nespěchejte, začněte od začátku a nic nevynechávejte.

CYNTHIE Prosím?

HOUND Nemějte strach. Nyní jste v bezpečí. Doufám, že jste na nic nesa-
hali.

CYNTHIE Bohužel vám nerozumím.

HOUNS Jsem inspektor Hound.

CYNTHIE Vím.

HOUND Tak o co jde?

CYNTHIE To opravdu netuším.

HOUND Jak to začalo?

CYNTHIE A co?

HOUND Tamto...

CYNTHIE Jaké tamto?

HOUND *(ryhle ztrácí sebedůvěru i trpělivost)* Ty potíže!

CYNTHIE Žádné potíže tu *nemáme!*

HOUND Nevolali jste policii?

CYNTHIE Ne.

FELICITY Ani já ne.

MAGNUS A proč?

HOUND Aha. *(Odmlčí se.)* Tím se dostávám do velmi svízelné situace.

(Delší pauza.) Nu, tak tedy půjdu. *(Jde ke dveřím.)*

CYNTHIE Velice mě to mrzí.

HOUND *(škrobeně)* Nic se neděje.

CYNTHIE Velice vám děkuji, že jste přišel.

HOUND Není zač. Člověk nikdy neví, mohla to být vážná věc.

CYNTHIE Dáte si skleničku?

HOUND Dokonce ještě vážnější.

CYNTHIE (se *opraví*) Dáte si před odchodem skleničku?

HOUND Ne, děkuji. (*Odchází.*)

CYNTHIE (*přes dveře*) Doufám, že ho najdete.

HOUND (*se okamžitě znovu objeví*) Koho najdu, madam? Ven s tím!

CYNTHIE Myslela jsem, že hledáte toho šílence.

HOUND A co vy o tom víte?

CYNTHIE Bylo to v rádiu.

HOUND Skutečně? A právě kvůli tomu tady jsem. Nezmínil jsem se o tom, protože jsem nevěděl, kolik toho víte. Nač vyvolávat zbytečnou paniku, i když se mezi nás vetřel vrah.

FELICITY Říkáte vrah?

HOUND Aha, tak to v rádiu nehlásili?

CYNTHIE Koho zavraždil, pane inspektore?

HOUND Možná nikoho – zatím. Doufejme, že jsem přišel včas.

MAGNUS Domníváte se, že je mezi námi, pane inspektore?

HOUND Ano. Jestli se někdo z vás v poslední době setkal s mladším uhlazeným pohledným mužem v elegantním obleku, bílé košili, bez klobouku – s někým, kdo možná tvrdil, že se právě přistěhoval do sousedství, s někým na pohled tak příčetným jako jste vy nebo já, pak je nejvyšší čas promluvit!

FELICITY Já –

HOUND Nepřerušujte mě!

FELICITY Pane inspektore –

HOUND No dobrá.

CYNTHIE Ne. Felicity –

HOUND Prosím, lady Cynthia, tohle se týká nás všech. Musím vás požádat,

abyste se mi *bez obav* oddala.

CYNTHIE To nežádejte, pane inspektore. Miluji Alberta.

HOUND Myslím, že jste má slova nepochopila.

MAGNUS Je někdo z nás v nebezpečí?

HOUND Nezdálo se vám podivné, že šílenec uprchl a zamířil rovnou čarou k Muldoonskému sídlu? Domnívám se, že chová zatvzelenou zášť vůči někomu právě v tomto domě! Lady Muldoonová – kde je váš manžel?

CYNTHIE Můj manžel? – Snad nemyslíte –?

HOUND Nevím – ale není náhodou, že právě sem jsem přišel honit Bycha! Jeden z vás je patrně on!

FELICITY Kdo?

HOUND Když kdysi William Herbert Bych jako mladík potkal na ulici šílence, který po něm chtěl šesták na šálek čaje, odpověděl: „Proč si radši nenajdeš pořádnou práci, ty jeden vykutálený hovnivále!“, a to v Kanadě před mnoha lety, načež šel po svých a stal se boháčem. (*Začne prudce přecházet sem a tam.*) Šílenec byl v té době pouhý chlapec, leč na ten okamžik nikdy nezapomněl a od té chvíle choval v srdci touhu po pomstě! (*V té chvíli shledá, že stojí nad mrtvolou. Pozorně se podívá na zem.*) Nezapomněli jste mi něco říct?

(*Všichni poprvé spatří mrtvolu.*)

FELICITY Takže šílenec vraždil!

CYNTHIE Ach, to je hrůza – hrůza –

HOUND Ano, toho jsem se obával. Teď vidíte, jakého člověka chráníte.

CYNTHIE Nemohu tomu uvěřit!

FELICITY Musím mu to říct, Cynthia. Pane inspektore, cizinec odpovídající popisu mezi nás skutečně zavítal – je to Simon Gascoyne. Ach, šarm opravdu měl, to mi věřte, a mne zcela ošálil. Bohužel jsem ze sebe kvůli němu udělala blázna, a Cynthia rovněž.

HOUND A kde je teď?

MAGNUS Určitě někde v domě – v tomhle počasí nemohl uniknout.

HOUND Máte pravdu. Ničehož se nebojte, lady Muldoonová – dopadnu člověka, jenž zavraždil vašeho chotě.

CYNTHIE Mého chotě? Nerozumím.

HOUND Vše ukazuje na Gascoynea.

CYNTHIE Ale kdo je tohle? (*Mrtvola.*)

HOUND Váš manžel.

CYNTHIE To není on.

HOUND Je.

CYNTHIE Říkám, že není.

HOUND Tenhle případ řídím *já!*

CYNTHIE Ale tohle není můj manžel.

HOUND Jste si jistá?

CYNTHIE Proboha živého!

HOUND Tak kdo je to?

CYNTHIE Nevím.

HOUND Ví to někdo?

FELICITY Nikdy jsem ho neviděla.

MAGNUS Nepodobá se nikomu z mých známých.

HOUND Tenhle případ začíná být pěkný maglajz.

CYNTHIE Ale co si počneme?

HOUND (*popadne telefon*) Zavolám na policii!

CYNTHIE Ale od policie jste vy!

HOUND Zaplaťpánbůh, že jsem tady – spojení bylo přerušeno!

CYNTHIE To znamená – ?

HOUND Ano! Jsme zde sami, odříznuti od světa, a hrozí nám velké nebezpečí!

FELICITY To znamená – ?

HOUND Ano! Myslím, že zabiják opět zaútočí!

MAGNUS To znamená – ?

HOUND Ano! Jeden z nás prostých smrtelníků, jež osud svedl a živly od-

řízly od světa, je vrah! Je třeba ho najít – prohledat dům!

(Všichni se urychleně rozběhnou do všech stran a jeviště zůstane na chvíli prázdné. Vejde Simon.)

SIMON *(vstoupí a volá)* Je tu někdo? To je zvláštní – *(Povšimne si mrtvolu a je překvapen. Přiblíží se k ní a otočí ji na záda. Vstane a poplašeně se rozhlíží.)*

BIRDBOOT A teď to Simon schytá.

(Ozve se výstřel. Simon padne mrtev k zemi. Přiběhne inspektor Hound a dřepne si u Simona. Ve dveřích ze zahrady se objeví Cynthia. Stojí a zírá.)

CYNTHIE Co se stalo, pane inspektore?!

(Hound se k ní otočí.)

HOUND Je mrtev... Předpokládám, že je to Simon Gascoyne. Tvrdý trest i pro zabijáka – pokud ovšem – pokud – Domnívali jsme se, že mrtvola zde nemohla ležet předtím, než Simon Gascoyne vstoupil do domu... ale... *(postrčí pohovku a mrtvolu zakryje)* zde je odpověď. Kdo tedy zabil Simona Gascoynea? A proč?

(„Opona“, všichni znehybní, potlesk, odchod ze scény.)

MOON Proč ne?

BIRDBOOT No právě. Dobře mu tak.

MOON Úspěšně provedená vražda musí být docela snadná, pokud má člověk dostatečně nevyzpytatelný motiv.

BIRDBOOT Ten cucák proradnej! Zahejbal jí horem dolem.

MOON *(zamyšleně)* No ovšem. Jenže *na mě* by se ještě pořád tlačil Puckeridge –

BIRDBOOT Potřebuje někoho stálejšího, zralejšího –

MOON A když bych mohl já, mohl by i on –

BIRDBOOT Zním takovej pěkněj hotýlek, diskrétní, šéfuje tam jeden svě-
ták –

MOON Neklidně spočívá korunovaná hlava.

BIRDBOOT Snídani přinesou na pokoj a zbytečně se nevyptávají.

MOON Jestlipak se Puckeridgeovi zdá o mně?

BIRDBOOT *(se odmlčí)* Haló – co se stalo?

MOON Cože? Aha – co o tom zatím soudíš?

BIRDBOOT *(si odkašle)* V tomto okamžiku podle mne hra ožívá. Osnova je umně a pravdivě narýsována a autor jak vidno čerpal z mistrů tohoto žánru. Na jevišti vytvořil reálnou situaci, a nelze pochybovat, že nám dokáže nabídnout překvapivé rozuzlení. To zatím inscenace rozhodně prostrádá, má však začátek, prostředek, a nepochybně se dočkáme i konce. Za to patří inscenátorům díky, a rovněž jim náleží uznání za solidní podívanou bez sebemenší stopy vulgárnosti. Ale možná by ani tohle všechno nestačilo, nebýt výkonu, který pokládám za jeden z hereckých vrcholů současného divadla. V patrně nejlepším poválečném obsazení partu Cynthie –

MOON Pokud se nad ní zamyslíme důkladněji, a já se domnívám, že důkladné zamyšlení je ten nejmenší hold, jenž si tato inscenace zaslouží, pak myslím shledáme, že ve strohých konturách zdánlivě prvoplánového víkendu na venkově, a to je velmi užitečný symbol, nám autor předkládá – ano, řekl bych dokonce – předkládá lidský úděl –

BIRDBOOT Má víc talentu v malíčku –

MOON Znamení dialogy, jako odposlechnuté van Goghovým uchem –

BIRDBOOT Veřejný skandál, který by si zasloužil uznání při udílení cen za zásluhy –

MOON Když vnímáme tak ambiciózní ambivalentnost, je nesnadné, je vskutku nesnadné, a proto se o to ani nepokusím, odolat a nepřipomenout autory jako Kafka, Sartre, Shakespeare, Svatý Pavel, Beckett, Tolkien, oba Amisové, Pirandello, Dante a Dorothy L.Sayersová.

BIRDBOOT Vydařený večer. Uchvátil.

(Na prázdném jevišti začne zvonit telefon. Moon se snaží nevšímat si ho.)

MOON Ještě nesnadnější – Pokud možno ještě nesnadnější – Pokud je to vůbec možné, ještě nesnadnější – Snadným neshledávám ani – Dante a Dorothy L.Sayersová. Ještě nesnadněji –

BIRDBOOT V dalších rolích zazářili – *Moone!*

(Neboť Moon ztratil trpělivost a vrhá se na zvonící telefon. Už ho opravdu dráždí.)

MOON *(zvedne telefon)* Ha – ló! *(Odmlčí se, otočí k Birdbootovi. Tiše.)* To je pro tebe.

(Pauza. Birdoot vstane. Opatrně se blíží k telefonu. Moon mu podá sluchátko

a jde si sednout. Birdboot ho pozoruje. Rozhlédne se, pokusí se o úsměv a kaje se.)

BIRDBOOT *(do telefonu)* Haló... *(Vybuchne.)* Kristepane, Myrtle! Říkal jsem ti, že mi nemáš volat do práce! *(Pochopitelně je na rozpacích, rozhlíží se s pokradmou zuřivostí.)* Cože? Včera večer? proboha, ženská, teď se přece nehodí – ujišťuju tě, Myrtle, že s ní vůbec nic nemám – vzal jsem ji na večeři, jen abych byl v obraze a věděl, co je u těch komediantů nového – Ano, slibuju – Ano, určitě – Ano, *říkám*, že ano – *Určitě* – a ty jsi taky moje, Myrtle – miláčku – To nemůžu – *(šeptem)* – *Nejsem tu sám* – *(hlásitě)* – Ne, není tady! *(Nenápadně se rozhlédne, olízne si rty a zamumlá.)* *Tak dobře!* miluju ty tvoje růžový ouštíčka a jsi můj ušáček chlupáček – A teď už proboha prosím – Sbohem, Myrtle – *(Položí sluchátko.)*

(Birdboot si utře čelo kapesníkem. Otočí se a v tu chvíli vpadne prosklenými dveřmi dovnitř tenisový míček, následovaný Felicity, která je v tenisovém úboru jako předtím. I světlo je jako předtím. Všechno je jako předtím. Řekněme, že je to tentýž okamžik.)

FELICITY *(volá)* Out! *(Zahlédne Birdboota a užasne.)* Ty!

BIRDBOOT Ehm, ano – ahoj.

FELICITY Co tu děláš?!

BIRDBOOT No, já..

FELICITY Miláčku, ty jsi vážně číslo –

BIRDBOOT Zkrátka jsem tady. *(Zkroušeně se rozhlíží.)*

FELICITY Zřejmě jsi mě zoufale toužil vidět – tedy lichotí mi to, ale nemohl jsi počkat, až se vrátím?

BIRDBOOT Ne, ne, je to jinak –

FELICITY Co je?

BIRDBOOT To včera večer – možná sis to špatně vyložila – nechal jsem se zřejmě trochu unést –

FELICITY *(škrobeně)* Co tím chceš říct?

BIRDBOOT Chci to skončit.

FELICITY Ach tak.

BIRDBOOT Nic jsem ti nesliboval – a pak, musím myslet na svou pověst – lidi toho navykládají –

FELICITY Víc říkat nemusíš –

BIRDBOOT A moje manželka k tomu – Nevím, jak se to k ní dostalo, ale –

FELICITY Ty si ale troufáš! Přijdeš si sem a –

BIRDBOOT Lituju, že ses to musela dovědět takhle – já jsem to fakt takhle nemyslel –

FELICITY Zbabělý záletníku!

BIRDBOOT Promiň – ale pamatuj si, že jsem to všechno myslel vážně – ano – to s tím brilantním slibným výkonem – napíšu to –

FELICITY Za tohle tě zabiju, Simone Gascoyne!

(Odejde se slzami v očích a mine paní Drudgeovou, která při vstupu poznámku zaslechne.)

BIRDBOOT *(s vytřeštěným zrakem)* Proboha...

PANÍ DRUDGEOVÁ Jdu přichystat karetní stolek.

BIRDBOOT *(rozrušeně)* Nezůstanu tu přece na karty!

PANÍ DRUDGEOVÁ Lady Muldoonová bude tak zklamaná!

BIRDBOOT Cože... Ona se snad chce se mnou setkat...?

PANÍ DRUDGEOVÁ Ano, právě jsem jí o vás řekla. Je z toho celá pryč.

BIRDBOOT Vážně? No jistě, nad tak vlivným člověkem jako jsem já se neohrnuje nos – jsem myslím pověstný tím, že dokážu umělce proslavit – hmm, no tohle. Celá pryč, říkáte?

(Paní Drudgeová chystá karetní stolek. Popletený Birdboot zůstane trčet na scéně.)

MOON *(ze svého místa)* Birdboote! *(Napjatě šeptá.)* Birdboote!

(Birdboot se neurčitě rozhlédne.)

Co to sakra vyvádíš?

BIRDBOOT Nic.

MOON Nedělej ze sebe pitomce. Pojď si sednout.

BIRDBOOT Aha, já vím, co si myslíš – jenže já její výkon skutečně pokládám za jeden z vrcholů –

(*Vstoupí Cynthia, stejně jako poprvé. Paní Drudgeová mezitím odešla.*)

CYNTHIE Miláčku!

BIRDBOOT Ach, dobrý večer – mohu vám říci, že skutečně pokládám –

CYNTHIE Chvilíčku nic neříkej – jen mě objímej – (*Padne mu do náručí.*)

BIRDBOOT Tak dobře!

(*Líbají se.*)

Panebože ! Ona opravdu má otevřenou pus! Madam, jakmile jsem vás spatřil, rázem se změnil celý můj život –

CYNTHIE (*se odtrhne*) Takhle se nemůžeme dál stýkat!

BIRDBOOT Nestydím se vyznávat vám lásku večer co večer! To ale naštěstí nebude nutné – znám velmi dobrý hotel, a diskrétní – šéfuje mu jeden svěťák –

CYNTHIE Ale miláčku, tohle je šílenství!

BIRDBOOT Ano! Šílím láskou.

CYNTHIE Prosím, nezapomínej, kde jsme!

BIRDBOOT Mně je to jedno! Ať si říkají, co chtějí, já tě miluju!

CYNTHIE To nesmíš – já miluju Alberta!

BIRDBOOT Ten je mrtev. (*Třese Cynthii.*) Rozumíš mi – Albert nežije!

CYNTHIE Ne – nikdy se nevzdám naděje! Pusť mě! Nejsme volní!

BIRDBOOT Myslíš Myrtle? Ta pro mě nic neznamená – vůbec nic! To její věčný kakao a pantofle s modrou umělou kožešinkou – v tý její připosražený figuře narvaný do bombardáků po kolena nenajdeš ani jiskřičku tvůrčí geniality –

CYNTHIE Jsi bídák, Simone! Využiješ mne a odvrhneš, tak jako mnoho jiných!

BIRDBOOT Ne, Cynthia – teď když jsem tě našel –

CYNTHIE Jsi nelítostný – tak silný – tak krutý –

(*Birdboot ji uchvátí do náručí, vstoupí paní Drudgeová a slyšíme Moonův horečný hlas.*)

MOON Tobě snad úplně přeskočilo!

(Cynthia se od Birdboota odtrhne.)

CYNTHIE Přestaň – copak nevidíš, jak pošetile se chováš?

MOON Má pravdu.

BIRDBOOT *(Moonovi)* Ty se do toho nepleť.

CYNTHIE Prosím, paní Drudgeová, co se děje?

PANÍ DRUDGEOVÁ Mám zavřít okna, milostivá? Mlha –

CYNTHIE Ano, radši je zavřete.

MOON Poslouchej, jdou po tobě –

BIRDBOOT Odejdu, až uznám za vhodné. Laskavě mi neradť.

MOON Tohle bude tvůj konec, to si snad uvědomuješ –

BIRDBOOT Nepotřebuju prognózy z toho tvýho ubohýho spolku drben – našel jsem něco vyššího a vznešenějšího –

MOON *(zaskočen, sám k sobě)* Kdyby to tak byl Higgs...

CYNTHIE A dojděte pro pana majora.

PANÍ DRUDGEOVÁ Mám dojem, že slyším, jak přichází.

(Odejde. Opět slyšíme, jak se blíží vozík. Birdboot se obezřetně odklidí z původní cesty, ale vozík vjede na scénu z prostoru za jinou kulisou a srazí ho. Změň úzkostných protestů.)

CYNTHIE Simone – promluv!

BIRDBOOT Prevít bezohlednej – *(Posadí se.)*

CYNTHIE Zaplaťpánbůh! –

MAGNUS Co *ten* tady pohledává?

CYNTHIE Navštívil nás.

MAGNUS Neříkej! Jak se vám tu líbí?

BIRDBOOT Takhle bych večery trávit nechtěl.

(Vstoupí Felicity.)

FELICITY Tak ty jsi ještě zde.

CYNTHIE Ovšemže je ještě zde. Zahrajeme si karty. Vás dva představovat

nemusím, že, protože teď si vzpomínám, že ty ses, Simone, se mnou seznámil prostřednictvím Felicity, naší společné přítelkyně.

FELICITY Ano, Simon je starý přítel –

BIRDBOOT Ach – ano – totiž – já rád ty mladé a nadané vezmu do – hm – Pochopitelně, že jí zatím chybí technika –

FELICITY Včera večer.

BIRDBOOT O tom teď nemluví!

CYNTHIE Opravdu? Karty rozdáš ty, Felicity. Simone, pomoz mi s pohovkou.

BIRDBOOT (*Moonovi*) Viděl jsi to? Chtěl mě zabít. Říkal jsem ti, že je to Magnus – i když to *není* Magnus.

MOON Myslíš kdo je jako vrah?

BIRDBOOT Cože?

MOON Ty myslíš, že to není Magnus?

BIRDBOOT Uvažuj trochu, Moone – je to jasný jak facka. Tak zaprvé jde po Cynthii.

MAGNUS Kvůli tomu Gascoyneovi, že?

BIRDBOOT Ale jen přes mou mrtvolu!

MAGNUS Jestli vstoupí mezi nás...

MOON (*rozzlobeně*) Prokristapána, posad' se!

CYNTHIE Simone!

BIRDBOOT Ona mě potřebuje, Moone. Jako partnera na bridž.

(Cynthia s Birdbootem přesunou pohovku jako předtím. Všichni se posadí ke stolku.)

CYNTHIE Tak kdo začne?

MAGNUS Já. Uhraju deset štychů v trefech a dám flek na závazek.
(Manipuluje přitom s kartami.)

CYNTHIE Simone, říkal jsi tuším, že ses s Felicity včera večer viděl?

BIRDBOOT Ehm– ehm –

FELICITY Voko bere, nebo mě vytrumfujte. (*Odloží kartu.*) Cynthia.

CYNTHIE Přebiju závazek svrškem, šoupnu kontra na blufový stůl a pasuju kluka štychem na jezdce. (*Odloží kartu.*) Simone?

BIRDBOOT Můžeš to zopakovat?

CYNTHIE Vytrumfuju tichého hráče impasem, snapuju skvíz a splním rošádu s nadzvihem tutti boty. (*Odloží kartu.*)

BIRDBOOT (*vstane a odhodí karty*) A teď se předvedte!

CYNTHIE Výborně, Simone!

(*Magnus Birdbootovi zaplatí, Cynthia rozdává karty.*)

FELICITY Je to zvláštní, jak se tu Simon znenadání objevil. Víme o něm tak málo.

CYNTHIE Tak, Simone, otvíráš lacinou barvou. Hm. A já přelicituju pikovou dámu dvěma bez a královským gambitem, který se mi nabízí – přidám do zdvihu královnina střelce a táhnu na e4.

MAGNUS (*hraje karty*) Faîtes vos jeux. Rien ne va plus. Rouge et noir. Zéro.

CYNTHIE Simone?

BIRDBOOT (*vítězně vyskočí*) A teď se ukažte!

CYNTHIE (*klidně*) Pas.

FELICITY Zas.

MAGNUS Flek.

BIRDBOOT Bluf.

CYNTHIE Tah.

FELICITY Šach.

MAGNUS Štych.

BIRDBOOT Pic.

FELICITY Mat.

MAGNUS Out.

BIRDBOOT Výhra!

CYNTHIE No tohle! Simone, dnes večer ti přeje štěstí.

FELICITY Uvidíme – večer ještě neskončil, Simone Gascoyne! (*Rychle odejde.*)

BIRDBOOT (*se dívá za Felicity*) Ta ne, to je falešná stopa, na to mám čuch. (*Magnusovi.*) Ano, ta je čistá jak lílie, tuhle situaci jsem viděl stokrát. A vás už jsem taky někde viděl, ne? Je to zvláštní – něco na vás je –

MAGNUS Nechceš se projít po růžovém sadu, Cynthia?

CYNTHIE Ne, Magnusí, musím si promluvit se Simonem.

BIRDBOOT U té nepochodíte.

MAGNUS Myslíte?

BIRDBOOT To se ví, ta se přece vyzná. Já jsem člověk, který umí uplatnit určitý vliv na ty, kdo můžou udělat hvězdu – ta mi nedá kopačky kvůli nějakému trapně přestrojenému mrzákovi.

MAGNUS V Kanadě máme takové staré přísloví –

BIRDBOOT S tím na mě nechoďte – já vás prokouk hned na začátku – no jo, žádný Einstein nejste, jak si myslíte... Co nevidět se prozradíte... Kde já vás to jen viděl?... Určitě jsem...

MAGNUS (*odchází*) Nu, myslím, že si půjdu naolejovat pistoli. (*Odejde.*)

BIRDBOOT (*volá za ním*) Jen předveď, co umíš! (*Cynthii.*) Tohle už jsem viděl stokrát.

CYNTHIE Myslím, že Magnus má podezření. A Felicity? Simone, ty jsi s Felicity něco měl?

BIRDBOOT Ne, ne – mezi námi je konec. Jen jsem jí polichotil, dali jsme panáčka, řekl jsem jí, že to někam dotáhne, takový ty řeči. Proboha, kvůli obyčejnému flirtu se toho nadělá –

CYNTHIE (*zezadu přitom vstoupí paní Drudgeová*) Jestli zjistím, že jsi mě falší odlákal od mého drahého chotě Alberta – zabiju tě, Simone Gascoyne!

(*Opona jako předtím. Paní Drudgeová a Cynthia odejdou. Birdboot se vydá za nimi.*)

MOON *Birdboote!*

(*Birdboot se zarazí.*)

Proboha, měj rozum!

BIRDBOOT Nemůžu si pomoci.

MOON Co to provádíš? Děláš z toho úplnou frašku!

BIRDBOOT To vím taky – ale nemůžu bez ní žít. (*Neuroticky křížuje jeviště.*) Pochopitelně se vzdám místa. Jsem vyřízenej, ale to je mi jedno, abys věděl – (*Dojde k mrtvole. Překvapeně na ni hledí. Zaváhá, pak se sehne a otočí ji.*)

MOON Birdboote, pomysli na rodinu, přátele – na svoje vysoké postavení mezi literáty – Co to tam zase děláš?

(*Birdboot hledí mrtvole do tváře.*)

Birdboote... nech mrtvolu na pokoji. Pojď se posadit – co je to s tebou?

BIRDBOOT (*chmurně*) To je Higgs.

MOON Cože?

BIRDBOOT Je to Higgs.

(*Pauza.*)

MOON Neblázni.

BIRDBOOT Říkám ti, že je to Higgs!

(*Moon se napůl zvedne ze sedadla. Je ohromen.*)

Nechápu to... Je po smrti.

MOON Po smrti?

BIRDBOOT Kdo by chtěl...?

MOON To už tam leží celou tu dobu...

BIRDBOOT ...Higgse zabít?

MOON Ale co tu dělá? Vždyť za něj zaskakuju...

BIRDBOOT (*se otočí*) Moone...?

MOON (*užasle a tiše*) Tak jsem zbyl jen já s Puckeridgem.

BIRDBOOT Moone...?

MOON (*roztřeseně*) Ale přísahám, že jsem...

BIRDBOOT Už to mám –

MOON Ale já jsem ne –

BIRDBOOT *(tiše)* Panebože... Tak takhle to bylo... *(Hlasitě.)* Moone – teď už chápu –

MOON Přísahám, že jsem nic –

BIRDBOOT Teď to – konečně – všechno chápu –

(Ozve se výstřel a Birdboot padne mrtev k zemi.)

MOON Birdboote! *(Přiběhne k mrtvému Birdbootovi.)*

(Ve dveřích do zahrady se objeví Cynthie. Zastaví se a zírá. Všechno je jako předtím.)

CYNTHIE Ach bože – co se stalo, pane inspektore?

MOON *(téměř jen k sobě)* Je mrtev... *(Vstane.)* Trochu drsný trest, ne? Trochu přehnaný! Nějaké chybičky měl – Připouštím, že to byl vychytralejš... Kdo to udělal – a proč? *(Otočí se k Cynthii. Vstane a urychleně zamíří k svému sedadlu. Než se tam dostane, zaslechne hlasy a zastaví se.)*

(Simon a Hound zasednou místa kritiků. Moon znehybní.)

SIMON Říkám-li, že postrádá tempo, pointu, jednoznačnost, napětí, dramaticčnost, duchaplnost a původnost, pak tím chci prostě říci, že to není můj šálek čaje. Stačí porovnat tento propad s mistry žánru a uvědomíme si, že jde o taškařici, která ani trochu není mým šálkem čaje.

HOUND Bohužel je třeba to říci bez okolků a nezakrytě. Chybí tempo. Naprostý propad.

SIMON Zajdu i dále. Šťastlivcům, kteří minulou středu shlédli představení Comédie Française, netřeba připomínat, že hysterie v žádném případě neozvlášťňuje.

HOUND Nereflektuje.

SIMON Někteří účinkující na herectví zcela rezignovali, patrně naprosto právem zděšení, že se stali aktéry v představení, které diváka přivádí, a nakonec i přivede, k zoufalství.

HOUND Ačkoli nejsem prudérní, naprosto nechápu, proč má být nic netušící publikum omráčeno lavinou nechutností a sexuálních narážek, byť se rádoby vydávají za modernost...

(Za Moonem zatím vstoupili Felicity, Magnus a paní Drudgeová. Moon se otočí a čelí postavám rozestaveným v půlkruhu.)

MAGNUS (*ukazuje na mrtvého Birdboota*) Tak, pane inspektore, je to ten váš člověk?

MOON (*opatrně*) Ano... Ano...

CYNTHIE Je to Simon.

MOON Ano... ano... chudák... (*Hlasitěji.*) To má být nějaký vtip?

MAGNUS Jestliže ano, pane inspektore, pak je velmi nevkusný.

(*Moon se vzchopí a náruživě, trochu zběsile, truchlí nad Birdbootem.*)

MOON Tak dobře! Zjistím, kdo to udělal! Všichni se odeberte na místa, kde jste byli, když zazněl výstřel –

(*Všichni vykročí.*)

(*Propadá hysterii.*) Nikdo se nesmí vzdálit!

(*Všichni se vrátí na místa.*)

MAGNUS Myslím, že příležitost vystřelit jsme měli všichni, pane inspektore –

MOON (*vztekle*) Já nejsem –

MAGNUS – ale kdo z nás by střílet chtěl?

MOON Možná vy, pane majore Magnusi!

MAGNUS Proč bych ho já chtěl zabít?

MOON Protože jste se mu nezdál – prokouknul vás hned na začátku – a zastřelil jste ho právě ve chvíli, kdy chtěl odhalit, že jste zabil – (*napřáhne paži, pak se zastaví, přejde k Higgsovi a zaváhá*) – zabil – (*obráťí Higge*) – tohohle...člověka.

MAGNUS Ale jaký bych k té vraždě měl motiv? (*Odmlčí se.*) Kdo je ten člověk? (*Odmlčí se.*) Pane inspektore?

MOON (*vstane*) Nevím. Nepodobá se nikomu z mých známých. (*Dlouze se odmlčí.*) Takže... teď...

PANÍ DRUDGEOVÁ Pane inspektore.

MOON (*dychtivě*) Ano? Copak je, má milá?

PANÍ DRUDGEOVÁ Když jsem dnes v odpoledních hodinách vstoupila do této místnosti, abych zavřela dveře na zahradu, náhodou jsem zaslechla poznámku, kterou Simon Gascoyne pronesl k lady Muldoonové, a to

„Zabiju každého, kdo vstoupí mezi nás.“

MOON Ach – ano – takže tak to tedy je. Tenhle... člověk...(ukáže) byl evidentně zavražděn (ukáže) Simonem.

CYNTHIE Ale on mezi nás nevstoupil!

PANÍ DRUDGEOVÁ Poslěze, po vyslechnutí tohoto výroku, jsem rovněž náhodou zaslechla poznámku adresovanou zesnulému lady Muldoonovou. Cítuji: „Zabiju tě, Simone Gascoyne!“ Nevadí vám, doufám, že to uvádím.

MOON Vůbec ne. Jsem rád, že to říkáte. Z takovýchto náhodných poznámek my policisté skládáme celkový obraz, než zasáhneme a pachatele zatkneme. Teď už to bude zanedlouho, řekl bych, a musím vás varovat, lady Muldoonová, že cokoli řeknete –

CYNTHIE Ano! Nenáviděla jsem Simona Gascoynea, protože mne měl ve své moci! Ale nezabila jsem ho!

PANÍ DRUDGEOVÁ V přechozím časovém rozmezí, pane inspektore, jsem také náhodně vyslechla výrok slečny Cunninghamové, pronesený nepochybně ve vypjatém okamžiku, ale utkvěl mi v paměti, jak to u těchto výroků bývá. Zněl takto: „Za tohle tě zabiju, Simone Gascoyne!“,

MOON Á! Poslední kousíček skládky! Nyní už myslím mohu záhadu vyjasnit. Tento člověk (*mrtvola*) byl pochopitelně Bych, ten Kanadán, který, jak jsme slyšeli, potkal Gascoynea na ulici, a když po něm Gascoyne chtěl drobné na jablko v karamelu, uštědřil mu, tehdy před mnoha lety, políček se zvoláním „A teď si chovej zášť, ty povaleči ufňukaná!“. Gascoyne trpělivě vyčkával, ale nakonec Bycha vyslídil a následoval jej až sem, přičemž cestou v okolí poznal prostou ctižádostivou dívku z místního divadla. Byl okouzlující a vmlouvavý – nepochybně jí napovídal, že z ní bude hvězda – a ona, polichocena jeho sofistikovostí, uvěřila slibu, že shlédne večerní představení a podlehla jeho přímočaré touze. Snad ho i milovala. To se nikdy nedovíme. Ale právě ve chvíli jejího příslibeného triumfu padl jeho zrak na jinou – ano, mám na mysli lady Cynthii Muldoonovou. Jakmile ji spatřil, jiná žena pro něj neexistovala – propadl jejímu kouzlu, hotov obětovat cokoli, i vás, Felicity Cunninghamová. Teprve dnes – když jste je tady nečekaně objevila – jste se dověděla pravdu. Následovala trpká hádka, která vyústila ve váš slib, že ho zabijete – slib, který jste splnila hned při první příležitosti právě v této místnosti! A musím vás varovat – cokoli řeknete –

FELICITY Vždyť to nedává smysl!

MOON Na první pohled ne, *možná*.

MAGNUS Nemohl Simona zabít tentýž člověk, který zavraždil Bycha?

FELICITY Ale proč by kdokoli z nás chtěl zabít naprosto cizího člověka?

MAGNUS Možná, že pro *jednoho* z nás to nebyl cizí člověk.

MOON (*rozechvěle*) Ale ten šílenec, to byl Simon, ne?

MAGNUS To tvrdíte jen vy, pane inspektore. Řadu věcí tvrdíte jen vy. Například to s Bychem. Kdo to je? Opravdu se jmenuje Bych? Je vůbec špetka pravdy na té fantastické a nevěrohodné povídačce o urážlivé poznámce pronesené na kanadské ulici? Anebo je tu, za tím vším, něco jiného, co nikdo z nás netuší? Předpokládejme na chvíli, že ten šílenec, poté co zavraždil neznámého, cizího člověka, a to z důvodů zcela soukromých a nevyzpytatelných, byl vyrušen, než stačil mrtvolu odstranit, a proto přeřezal telefonní vedení a vrátil se na scénu zločinu v přestrojení – za policejního inspektora Hounda!

MOON Ale... Já nejsem šílený... Vím skoro určitě, že nejsem šílený...

MAGNUS A zjistil, že v domě je jistý Simon Gascoyne, který v zavražděném poznal člověka, k němuž chováte hlubokou zášť – !

MOON Ale já nezabil – Vím skoro určitě, že...

MAGNUS Tážu se vás! Jste pravý inspektor Hound?!

MOON Vždyť sakra víte, že nejsem! Co to má znamenat?

MAGNUS Já si to myslel.

MOON Jen jsem snil... Někdy jsem snil –

CYNTHIE Takže to jste vy!

PANÍ DRUDGEOVÁ Ten šílenec!

FELICITY Ten vrah!

CYNTHIE Ó, to je hrůza, hrůza!

PANÍ DRUDGEOVÁ Cizinec, který se mezi nás vloudil!

MAGNUS Ano, chytře jsme tušili, že se tu zjeví – a on vlezl do pasti!

MOON Do jaké *pasti*?

MAGNUS Nejsem pravý Magnus Muldoon! To byla jen léčka! A teď (*vstane a odlepí si knír*) teď se vám odhalím jako –

CYNTHIE Cože?

MAGNUS Ano! Já jsem pravý inspektor Hound!

MOON *(se odmlčí)* Puckeridgi!

MAGNUS *(s pistolí v ruce)* Ani hnout, nebo střelím!

MOON *(couvá)* Puckeridgi! To vy jste zabil Higgse – a Birdboot se mi pokoušel říct –

MAGNUS Ve jménu zákona, stůjte!

(Moon se otočí a chce prchnout. Magnus vystřelí. Moon padne na kolena.)

Na tenhle okamžik jsem dlouho čekal.

CYNTHIE Tak vy jste pravý inspektor Hound.

MAGNUS Nejen to! Vedl jsem dvojí život – *přínejmenším* dvojí!

CYNTHIE Jak to?

MAGNUS Ano! Už je to deset dlouhých let, ale copak mne nepoznáváš?

CYNTHIE Jakže?

MAGNUS Ano! Jsem to já, Albert! Albert, který ztratil paměť, dal se k policii a zaslouženě byl jmenován inspektorem. Jeho minulost byla ta tam – dokud jej osud nepřivál do domu, jenž opustil, zpět ke krásné ženě, kterou si sem přivedl jako mladičkou nevěstu – zkrátka, miláčku, paměť se mi vrátila a tvé dlouhé čekání skončilo!

CYNTHIE Ach, Alberte!

(Obejmou se.)

MOON *(se stopou obdivu v hlase)* Puckeridgi... Ty prevíte mazanej. *(Zemře.)*

KONEC

Poznámka překladatelky: Děkuji Bohumilu Nekolnému za poučení a inspiraci při vytvoření české verze bridžové pasáže. D. H.